

УДК 343.

A. Moroz

**THE CORRELATION BETWEEN THE TITLE OF THE
CRIME UNDER ARTICLE 397 OF THE CRIMINAL
CODE AND THE GENERAL FORMS OF ITS
PERFORMANCE IN THE DISPOSITION OF PART 1 OF
THIS ARTICLE AND THEIR MEANING FOR THE
DEFINITION OF THE ASPECTS OF THE OBJECTIVE
SIDE OF THIS ACTION**

A. O. Moroz

*здобувач кафедри кримінального права,
кримінології,
цивільного та господарського права
ВНЗ «Національна академія управління»
м. Київ*

**СПІВВІДНОШЕННЯ НАЗВИ ЗЛОЧИНУ,
ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТАТТЕЮ 397 КРИМІНАЛЬНОГО
КОДЕКСУ, І ЗАГАЛЬНИХ ФОРМ ЙОГО ПРОЯВУ В
ДИСПОЗИЦІЇ ЧАСТИНИ 1 ЦЬЄЇ СТАТТІ, ТА ЇХ
ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ З'ЯСУВАННЯ ОЗНАК
ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ЦЬОГО ДІЯННЯ**

Постановка проблеми. З'ясування проблем конкуренції назви злочину і його описання в диспозиції ч. 1 ст. 397 КК України має важливе значення для теорії кримінального права, зокрема для розуміння ознак прояву цього злочину зовні та практики застосування цієї статті особами, які застосовують закон, а також для правотворчої діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемами об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 397 КК України, займалися такі вчені, як М.І. Мельник, М.І. Хавронюк, В.І. Тютюгін, Є.В. Фесенко, В.І. Борисов, В.А. Козак, Р.С. Орловський, О.Є. Радутний, Ю.В. Гродецький, Є.В. Шевченко, Т.В. Варфоломеева, Ю.В. Александров, В.В. Сміх, О.А. Чуваков та інші. Проте

поза увагою дослідників залишилися питання конкуренції назви ст. 397 КК України і загальних форм прояву цього злочину, які передбачені в ч. 1 цієї статті, також не визначено особливості впливу цієї проблеми на розуміння ознак об'єктивної сторони зазначеного діяння.

Мета статті полягає у з'ясуванні співвідношення назви злочину, передбаченого ст. 397 КК, і загальних форм його прояву в диспозиції ч.1 цієї статті та її значення для з'ясування ознак об'єктивної сторони цього діяння.

Основні результати дослідження. Така різноманітність понять, що використовуються авторами для позначення обов'язкових ознак об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 397 КК України, має такі підстави: 1) неодноточне сприйняття означених у законі ознак як у теорії, так і на практиці; 2) різне тлумачення понять «втручання», «вчинення в будь-якій формі перешкод», «правомірна діяльність захисника», «правомірна діяльність представника особи», «порушення встановлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи», «порушення встановлених законом гарантій професійної таємниці захисника чи представника особи», «надання правової допомоги»; 3) відхід законодавця або неналежне формулювання ним у законі такої ознаки об'єктивної сторони цього злочину, як час його вчинення. Крім того, деякі автори форми прояву змішують зі способом вчинення, а отже, автоматично визначають його як обов'язкову ознаку об'єктивної сторони цього злочину.

Таким чином, з'ясування підстав, що використовуються авторами для позначення обов'язкових ознак об'єктивної сторони цього злочину, усвідомлення вищеназваних питань і напрямків, а також точок зору на цю проблему допоможуть нам вірно з'ясувати та визначити обов'язкові ознаки об'єктивної сторони злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи.

Перш за все розглянемо найбільш загальні положення цієї проблеми, а потім перейдемо до конкретних питань нашого дослідження, що допоможе з'ясувати змістовні, суттєві проблеми об'єктивної сторони злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи. Такими загальними питаннями є: 1) втручання в діяльність захисника чи представника особи; 2) вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи; 3) порушення встановлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи; 4) порушення встановлених гарантій професійної таємниці. У цьому контексті слід з'ясувати, який обсяг містять положення закону «втручання в діяльність захисника чи представника особи» та який обсяг незаконної поведінки вміщено законодавцем у таких формах її прояву, що передбачені пунктами 2, 3 і 4, та як зазначені нами у дослідженні загальні положення, сформульовані законодавцем, співвідносяться.

З цією метою нам потрібно з'ясувати обсяг такої незаконної поведінки особи, як втручання в діяльність захисника чи представника особи на теоретичному рівні, щоб уявити волю законодавця. Насамперед необхідно звернутися до тлумачення терміна «втручання», що означає «-я, сер., у що, до чого. Дія за значенням «втручатися» [1, с. 210]. Термін «втручатися (утручатися)», означає «...Самочинно займатися чийось справами, встрявати в чий-небудь стосунки тощо. // Брати активну участь у чомусь для припинення чого-не-

будь, протидіяння чому-небудь і т. ін.» [30, с. 210]. Подібне значення має термін «вмешиваться», що означає «...входить, вторгаться, в чьи-т. дела, отношения...» [2, с. 134]. Крім того, термін «вмешаться», означає «...-аюсь, -аешься; сов. 1. Стать участником чужого дела; ввязаться. В спор. Попытаться в. в разговор. В. в драку. 2. Принять участие в каком-н. деле с целью изменения хода его...» [3, с. 7]. Слово «втручатися» означає, зокрема, без дозволу встрявати у чийсь справи; брати активну участь у протидіянні чому-небудь [4, с. 170].

Аналіз етимологічного тлумачення, запропонованого в словниках, можна звести до таких положень: 1) втручатися у що, до чого; 2) самочинно займатися чіємось справами; 3) встрявати в чії-небудь стосунки; 4) брати активну участь у чомусь для припинення чого-небудь; 5) протидіяння чому-небудь; 6) входить, вторгаться в чьи-л. дела, отношения; 7) стать участником чужого дела; 8) принять участие в каком-н. деле с целью озменения хода его. Слід звернути уваги на те, що деякі положення (значення) цих тлумачень у словниках об'єднують їх. До таких слід віднести: 1) втручатися у що, до чого; 2) самочинно займатися чіємсь справами; 3) встрявати в чії-небудь стосунки; 6) «входить, вторгаться в чьи-л. дела, отношения»; 8) «стать участником чужого дела». Для цих положень характерним є те, що такий суб'єкт діє несправедливо, віроломно, без згоди осіб, які знаходяться у певних стосунках між собою. Це можуть бути стосунки між фізичними особами, між юридичними особами, між фізичною особою і юридичною особою. Головним є те, що ці стосунки, відносини віроломні, без згоди відповідних осіб, до того ж незаконно втручається сторонній суб'єкт.

Що стосується положень, окреслених нами: 4) брати активну участь у чомусь для припинення чого-небудь; 6) «принять участие в каком-н. деле с целью изменения хода его», то йдеться про активну дію. Загалом активна поведінка об'єднує всі вісім положень, наведених нами вище.

Під втручанням у діяльність захисника чи представника особи, на думку В.О. Навроцького, слід розуміти дії, завдяки яким особа стає учасником чужої для неї справи, втручається в поведінку інших осіб, які беруть участь у справі, з метою зміни її ходу [5, с. 547]. В.В. Сміх зазначає, що у широкому розумінні втручання в діяльність захисника чи представника особи може проявлятися по-різному, зокрема, це може бути будь-яке посягання на життя і здоров'я захисника чи представника особи, його близьких родичів, їхню власність у зв'язку з виконанням захисником чи представником особи діяльності, пов'язаної з наданням правової допомоги [6, с. 75]. Крім того, В.В. Сміх стверджує, що злочин втручання в діяльність захисника чи представника особи слід віднести до так званого будь-якого іншого впливу на захисника чи представника особи, який не передбачений в інших нормах як окремий злочин. Дослідник стверджує, що під втручанням у діяльність захисника чи представника особи слід розуміти конкретні дії, спрямовані на перешкоду у виконанні ним службових обов'язків на досягнення неправомірного рішення (таке втручання може проявлятися в умовлянні, шантажуванні потерпілого, погрозі відмовити в наданні законних благ, а також у будь-якій іншій формі впливу, крім прохання вчинити які-небудь дії) [6, с. 75–76; 7, с. 104]. Свою аргументацію В.В. Сміх пояснює,

посилаючись, зокрема, на: 1) ст. 10 Закону України «Про адвокатуру», на той час чинного, де зазначалося, що «...забороняється будь-яке втручання в адвокатську діяльність, вимагання від адвоката, його помічника посадових осіб і технічних працівників адвокатських об'єднань відомостей, що становлять адвокатську таємницю»; 2) постанову Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2002 року № 8, в якій зазначалося, що суди повинні гостро реагувати на факти безпідставного усунення захисника від участі у справі, а якщо воно призвело до істотних обмежень права обвинуваченого на захист, — повертати справи на додаткове розслідування (встановивши факти втручання будь-якої особи в діяльність захисника, суд зобов'язаний повідомити про це постановою чи ухвалою прокурора для вирішення питання про притягнення її до кримінальної відповідальності за ст. 397 КК) [7, с. 277]; 3) роз'яснення Пленуму Верховного суду України по суті об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 344 КК, де зазначається, що «під втручанням у діяльність працівника прокуратури, органу внутрішніх справ, Служби безпеки слід розуміти конкретні дії, спрямовані на перешкоду у виконанні цим працівником службових обов'язків або на досягнення прийняття неправомірного рішення...» [7, с. 104]. Також В.В. Сміх зазначає, що втручання може проявлятися в умовлянні, шантажуванні потерпілого, погрозі відновити в наданні законних благ, а також у будь-якій іншій формі впливу та стверджує, що наведене роз'яснення поняття «втручання стосовно злочину, передбаченого ст. 343 КК, може бути певним чином використано і при тлумаченні поняття втручання в об'єктивній стороні злочину за ст. 397 КК [6, с. 75].

В.І. Тютюгін, В.І. Борисов, Ю.В. Гродецький, В.А. Козак, Р.С. Орловський, О.Є. Радутний, Є.В. Шевченко, виходячи із семантичного значення слова «втручання», стверджують, що воно означає, зокрема, без дозволу встряпати у чийсь справи; брати активну участь у протидіянні чому-небудь [4, с. 170]. Крім того, ці ж автори під втручанням у діяльність суду розуміють вплив на свідомість і волю потерпілого шляхом здійснення винним будь-яких дій, спрямованих на перешкоджання виконанням суддею своїх службових обов'язків чи схилення останнього до ухвалення неправосудного рішення [8, с. 31]. Своє визначення ці вчені обґрунтовують постановою Пленуму Верховного Суду України від 13 червня 2007 року № 8 «Про незалежність судової влади», у п. 11 якої наголошується, що «...під втручанням у діяльність судових органів слід розуміти вплив на суддю у будь-якій формі (прохання, вимога, вказівка, погроза, підкуп, насильство, критика судді в засобах масової інформації до вирішення справи у зв'язку з її розглядом тощо) з боку будь-якої особи з метою схилити її до вчинення чи невчинення певних процесуальних дій або ухвалення певного судового рішення [9, с. 2–6]. Можливо, це роз'яснення мало певний вплив на розуміння поняття «втручання в діяльність захисника чи представника особи», і тому автори не змогли обґрунтувати зміни до ст. 397 КК України.

Аналіз визначення терміна «втручання», зробленого В.О. Навроцьким, дає підстави стверджувати, що дослідник використав термінологію, наведену у словниках, але в неповному обсязі. Незважаючи на це, запропоноване визна-

чення розкриває суть і призначення, в певній мірі, терміна «втручання». Деякою мірою як позитивне слід визнати з'ясування змісту поняття «втручання» В.В. Сміхом. Зокрема, це стосується співвідношення його в широкому розумінні цього слова, а також стосовно конкретних діянь. Дослідник наголошує на тому, що злочин втручання в діяльність захисника чи представника особи слід віднести до так званого будь-якого іншого впливу на захисника чи представника особи, який не передбачений в інших нормах як окремий злочин, що надзвичайно важливо. Слід зауважити, що посилання на ст. 10 Закону України «Про адвокатуру» при існуванні чинного закону з цієї тематики на сьогодні є застарілим при обґрунтуванні назви злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи, оскільки воно обмежує розуміння приписів, що сформульовані в диспозиції ст. 397 КК України і спрямовує особу, яка застосовує закон на кваліфікацію вчинення цього злочину лише шляхом дії, що є помилкою. Про такий підхід свідчить також і постанова Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 року №8, оскільки вона охоплює лише ті питання, які стосуються активних дій з боку суб'єкта злочину. Ця недостатньо обґрунтована позиція стосовно втручання у діяльність працівника прокуратури, органу внутрішніх справ, служби безпеки ст. 343 КК при обґрунтуванні змісту об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 397 КК, також є помилковою, адже приписи диспозицій цих статей істотно відрізняються. Крім того, аналогія при кваліфікації цих різних діянь неприпустима.

Доречним є судження В.В. Сміха стосовно того, що ст. 397 КК України не встановлює конкретних форм чи способів втручання в діяльність захисника чи представника особи, що дозволяє широко трактувати поняття «втручання» [6, с. 75]. Ми впевнені, що тлумачення термінів, які застосував законодавець у диспозиції ч.1 ст. 387 КК України, надасть нам можливість пошуку виходу з цього глухого кута. Таким терміном, на наше переконання, є поняття «перешкод», яке використовується у сполученні таких слів, як «...вчинення, в будь-якій формі перешкод...» [10]. Термін «перешкода», означає «-и, жін. Те, що перепиняє рух, заступає шлях, закриває доступ куди-небудь; перепона. З перешкодами — з трудом, насилу. 2. перен. Те, що заважає здійсненню чого-небудь; завада» [1, с. 935]. Термін «перешкоджати» означає «-аю, -аєш, недок., перешкодити, -джу, -диш, док. Бути перешкодою для чого-небудь. // Створювати, завади, заважати, забороняти кому-, чому-небудь» [1, с. 935].

Аналіз зазначених вище термінів свідчить як про активні дії, так і про бездіяльність, тобто про пасивну поведінку, наприклад «...бути перешкодою для чого-небудь...», «заважає здійсненню чого-небудь...» тощо.

Висновок. Проведене дослідження дає змогу стверджувати, що:

1. Назва ст. 397 КК «Втручання в діяльність захисника чи представника особи» і загальні форми прояву цього злочину (вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги; порушення встановлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи; порушення встановлених законом гарантій професійної таємниці захисника чи представника особи), описані в диспозиції статті, знаходяться в конкуренції (є колізійними).

2. Назва ст. 397 КК має співвідноситися як загальне стосовно форм, передбачених у диспозиції ч. 1 цієї статті.

3. Назва злочину, передбаченого ст. 387 КК, має набути такого формулювання «Втручання в правомірну діяльність захисника чи представника особи або вчинення будь-яких перешкод здійсненню їх діяльності»

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / з дод. і доп. // Уклад. Голов. ред. В.Т. Бусел. — К. : Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. — 172 с.

2. Русско-украинский словарь / Редакционная коллегия И.А. Багмут, И.К. Белодед, М.Ф. Рьельский и др.; Редактор Тома С.И. Головащук. Том первый. — Киев : Изд-во. «Наукова думка», 1968. — 700 с.

3. *Ожегов С.И.* Словарь русского языка: Ок. 57000 слов / Под ред. чл.-корр. АН СССР Н.Ю. Шведовой. — 19 изд. испр. — М. : Рус. яз., 1987. — 750 с.

4. Сучасний тлумачний словник української мови / За заг. ред. В.В. Дубчинського. — Х. : В.Д. «Школа», 2006. — 670 с.

5. *Навроцький В.О.* Кримінальне право України. Особлива частина: [курс лекцій] / В.О. Навроцький. — К. : Т-во «Знання», КОО, 2000. — 771 с. (Сер. «Вища освіта XXI століття».)

6. *Сміх В.В.* Кримінальна відповідальність за порушення права особи на правову допомогу: [монографія]; за заг. ред. М.І. Мельника, В.В. Сміх. — К. : Атіка — Н, 2012. — 200 с.

7. Постанови Пленуму Верховного Суду України в кримінальних справах / Верховний Суд України; за заг. ред. В.Т. Маляренка. — К. : Юрінком Інтер, 2005. — 368 с.

8. Злочини проти правосуддя: [навч. посібник] / В.І. Тютюгін, В.І. Борисов, Ю.В. Гродецький, В.А. Козак, Р.С. Орловський, О.Є. Радутний, Є.В. Шевченко; за заг. ред. проф. В.І. Борисова, проф. В.І. Тютюгіна. — Х. : Нац. ун-т «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», 2011. — 160 с.

9. Про незалежність судової влади: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 13 червня 2007 р. № 8 // Вісник Верховного Суду України. — 2007. — №6. — С. 2–6.

10. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року // Відомості Верховної ради України. — 2001. — № 25–26. — Ст. 131.

11. The Polish Penal Code / edited by candidate of law, assistant professor A.I. Lukashov, and D j, prof N.F. Kuznetsova introduction by candidate of law, assistant professor A I Lukashov and candidate of law E.A. Sarkisova, translated from Polish by D.A. Barilovitch. — St. Petersburg : “Yundicheskyy Centei Press”, 2001.— 234 p.

12. The Bulgarian Penal Code / edited by candidate of Law, assistant professor A.I. Lukashov; introduction by Y.I. Aidarov. — St. Petersburg : «Yuridicheskyy Center — Press», 2001.— 298 p.

13. The Swiss Penal Code / Preface by a member of the Council of Federation the Federal Assembly of the RF. N. Volkov; edited, translated from German, and introduction by Candidate of Law A.V. Serebrennikova. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Center — Press”, 2002.— 366 p.

14. THE JAPANESE PENAL CODE / Edited and introduction by Doctor of Law, prof. A.I. Korobeev. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Center — Press”, 2002. — 226 p.

15. Criminal Legislation of Norway / Edited and introductory article by Doctor of Law, professor Yn. V. Golik; translated from Norwegian A.V. Zhmenya. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Center — Press”, 2002. — 366 p.

REFERENCES

1. Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy / z dod. i dop. // Uklad. Holov. red. V.T. Busel. — K. : Irpin : VTF “Perun”, 2005. — 172 s.

2. Russko-ukrainskij slovar' / Redakcionnaja kollegija I.A. Bagmut, I.K. Beloded, M.F. Ryl'skij i dr.; Redaktor Toma S.I. Golovashhuk. Tom pervyj. — Kiev : Izd-vo. “Naukova dumka”, 1968. — 700 s.

3. *Ozhegov S.I.* Slovar' russkogo jazyka: Ok. 57000 slov / Pod red. chl.-korr. AN SSSR N.Ju. Shvedovoj. — 19 izd. ispr. — M. : Rus. jaz., 1987. — 750 s.

4. Suchasnyi tлумachnyi slovnyk ukrainskoi movy / Za zah. red. V.V. Dubchinsko-ho. — Kh. : V.D. “Shkola”, 2006. — 670 s.

5. *Navrotskyi V.O.* Kryminalne pravo Ukrainy. Osoblyva chastyna: [kurs lektsii] / V.O. Navrotskyi. — K. : T-vo “Znannia”, KOO, 2000. — 771 s. (Ser. “Vyshcha osvita XXI stolittia”).

6. *Smikh V.V.* Kryminalna vidpovidalnist za porushennia prava osoby na pravovu dopomohu: [monografija]; za zah. red. M.I. Melnyka, V.V. Smikh. — K. : Atika — N, 2012. — 200 s.

7. Postanovy Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy v kryminalnykh spravakh / Verkhovnyi Sud Ukrainy; za zah. red. V.T. Maliarenka. — K. : Yurinkom Inter, 2005. — 368 s.

8. Zlochyny proty pravosuddia: [navch. posibnyk] / V.I. Tiutiuhin, V.I. Borysov, Yu.V. Hrodetskyi, V.A. Kozak, R.S. Orlovskiy, O.Ye. Radutnyi, Ye.V. Shevchenko; za zah. red. prof. V.I. Borysova, prof. V.I. Tiutiuhyna. — Kh. : Nats. un-t “Yurydychna akademiia Ukrainy imeni Yaroslava Mudroho”, 2011. — 160 s.

9. Pro nezalezhnist sudovoi vlady: Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy vid 13 chervnia 2007 r. №8 // Visnyk Verkhovnoho Sudu Ukrainy. — 2007. — № 6. — S. 2—6.

10. Kryminalnyi kodeks Ukrainy vid 5 kvitnia 2001 roku // Vidomosti Verkhovnoi rady Ukrainy. — 2001. — №25—26. — St. 131.

11. The Polish Penal Code / edited by candidate of law, assistant professor A.I. Lukashov, and D j, prof N.F. Kuznetsova introduction by candidate of law, assistant professor A I Lukashov and candidate of law E.A. Sarkisova, translated from Polish by D.A. Barilovitch. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Centei Press”, 2001.— 234 p.

12. The Bulgarian Penal Code / edited by candidate of Law, assistant professor A.I. Lukashov; introduction by Y.I. Aidarov. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Center — Press”, 2001. — 298 p.

13. The Swiss Penal Code / Preface by a member of the Council of Federation the Federal Assembly of the RF. N. Volkov; edited, translated from German, and introduction by Candidate of Law A.V. Serebrennikova. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Center — Press”, 2002.— 366 p.

14. THE JAPANESE PENAL CODE / Edited and introduction by Doctor of Law, prof. A.I. Korobeev. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Center — Press”, 2002. — 226 p.

15. Criminal Legislation of Norway / Edited and introductory article by Doctor of Law, professor Yn. V. Golik; translated from Norwegian A.V. Zhmenya. — St. Petersburg : “Yuridicheskyy Center — Press”, 2002. — 366 p.

Мороз А.О. Співвідношення назви злочину, передбаченого статтею 397 Кримінального кодексу, і загальних форм його прояву в диспозиції частини 1 цієї статті, та їх значення для з'ясування ознак об'єктивної сторони цього діяння

У статті з'ясовуються проблеми конкуренції назви злочину, розкривається значення його описання в диспозиції частини 1 статті 397 Кримінального кодексу України для теорії кримінального права, зокрема для розуміння ознак прояву цього злочину зовні та практики застосування цієї статті особами, які застосовують закон, а також для правотворчої діяльності.

Ключові слова: *втручання в діяльність захисника чи представника особи, правомірна діяльність захисника чи представника особи, надання правової допомоги, гарантії професійної таємниці захисника чи представника особи.*

Мороз А.А. Соотношение названия преступления, предусмотренного статьей 397 Уголовного кодекса, и общих форм его проявления в диспозиции части 1 этой статьи, и их значение для выяснения признаков объективной стороны этого деяния.

В статье выясняются проблемы конкуренции названия преступления, раскрывается значение его описания в диспозиции части 1 статьи 397 Уголовного кодекса Украины для теории уголовного права, в частности для понимания признаков проявления этого преступления внешне и практики применения этой статьи лицами, применяющих закон, а также для правотворческой деятельности.

Ключевые слова: *вмешательство в деятельность защитника или представителя лица, правомерная деятельность защитника или представителя лица, оказание правовой помощи, гарантии профессиональной тайны защитника или представителя лица.*

Moroz A. The Correlation between the Title of the Crime under Article 397 of the Criminal Code and the General Forms of its Performance in the Disposition of Part 1 of this Article and their Meaning for the Definition of the Aspects of the Objective Side of this Action

In this article, the problems of the competition of the name of crime as well as the definition of the meaning of its description in the disposition of part 1 Article 397 of the Criminal Code of Ukraine, in particular, for the understanding of the characteristics of external performance of this crime and the practice of application of this article by the law enforcement bodies and for the law-making activity are searched.

Keywords: *Interference into the Activity of a Defense Attorney or a Legal Agent; Legal Activity of a Defense Attorney or a Legal Agent; Legal Aid; Guarantees of the Professional Secrecy of a Defense Attorney or a Legal Agent*

Стаття надійшла до редакції 21.12.2016